directe actie

orgaan van de anarchistische groep amsterdam

GRATIS
dankzij donaties

nr. 13 2005

IN DIT NUMMER

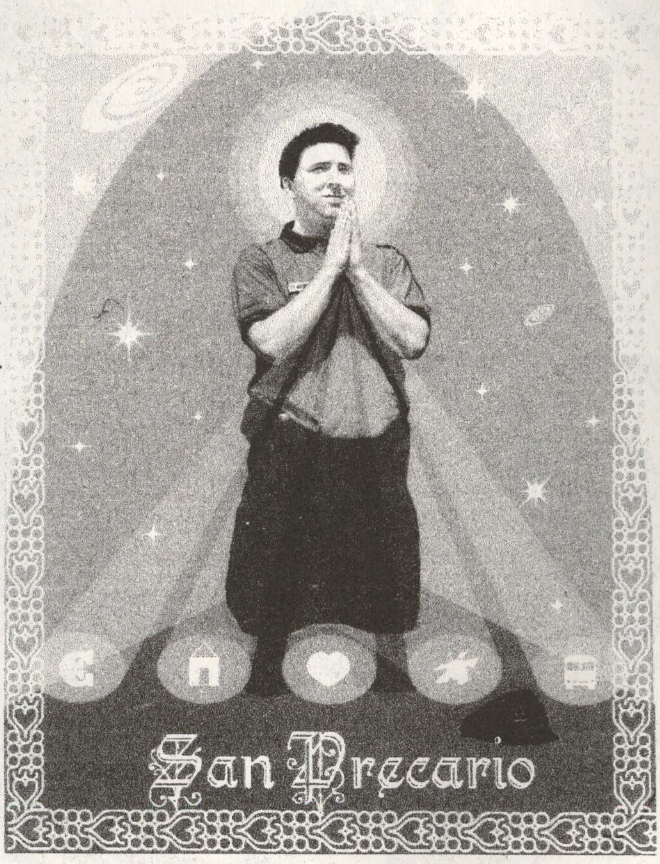
aga@squat.net or www.squat.net/aga

NIEMAND KAN ONS VERTEGENWOORDIGEN BEHALVE WIJZELF.

Onderstaand artikel is geschreven als begeleidende tekst bij de workshop Flexwerk. in het Precair Forum. Deze wordt mede door AGA georganiseerd.

De huidige vakbeweging is nog steeds gericht op het 'vak'. Wij flexwerkers oefenen echter geen vak meer uit. Om het afgelopen najaar de acties kracht bij te zetten, bleef ze sterk leunen op het traditionele deel van de arbeidersklasse: de havenwerkers, het openbaar vervoer, de bouw..... Flexwerkers waren bij geen enkele actie als herkenbaar onderdeel van de werkende klasse aanwezig. Dat is logisch want wij werken niet in één vaste sector. Wij werken in alle mogelijke sectoren en huppen heen en weer tussen die sectoren. De vakbeweging kent deze veranderingen van de arbeidsmarkt en de werkende klasse. Ze trekt er echter geen conclusie uit waaraan zij consequenties voor de eigen organisatie verbindt. De huidige vakbeweging vindt ons als het ware geen volwaardige arbeiders.

De vakbeweging strijdt vanuit haar georiënteerdheid op het 'vak' vooral voor de traditionele verworvenheden van de welvaartsstaat: vaste contracten, behoorlijk salaris, redelijke verzekeringen, opbouw van pensioen. Het sleutelwoord is zekerheid. Maar de flexibilisering van de arbeid zorgt voor precies het tegenovergestelde. Dingen waarvoor de vakbeweging bij vaste krachten de barricaden opgaat, moet ze bij flexwerkers achteloos accepteren, omdat het wettelijk is vastgelegd.

Ter illustratie het volgende voorbeeld: Toen in 2001 de economie langzaam begon in te kakken, kwamen eerst de uitzendstops, daarna werden uitzendkrachten weggestuurd, vervolgens werden de tijdelijke contracten niet verlengd en ten slotte vonden gedwongen ontslagen plaats. Pas op dit laatste moment konden we in de media lezen dat er 'massaontslagen' aankwamen en dat de vakbeweging her en der weer praatte over "geen mens de poort" uit. Niemand had het over die massa's mensen die allang de poort uit waren. Waren dat geen massaontslagen dan?

De flexibilisering van de arbeid werd verantwoord en noodzakelijk geacht voor het behoud van de verworvenheden van de welvaartsstaat. De vakbeweging, die haar revolutionaire élan inmiddels echt kwijt is, kon deze redenering maar wat goed begrijpen. Dus stemde ze in met de flexibilisering. Maar de verworvenheden worden alleen behouden voor de werkers die al vaste contracten hebben. Inmiddels zijn ontslagen vaste krachten, jongeren en mensen die uit de verschillende uitkeringen gedrukt worden (o.a. bijstandsmoeders) als werkzoekenden op de arbeidsmarkt gekomen. Zij werden en worden geworven in de geflexte arbeidsplaatsen. En zo komt het dat jong en oud nu heen en weer worden geslingerd tussen bedrijven, sectoren én uitzendbureau's.

We mogen niet langer dan 26 weken werken zonder salarisverhoging. Soms worden we dan te 'duur'. Als het uitzendbureau of het inlenende bedrijf ons nog niet te duur vindt, mogen we nog 52 weken voor hetzelfde uitzendbureau blijven werken. Krijgen we dan geen vast contract dan kunnen we op zoek naar een ander uitzendbureau. Wij moeten de eerste uitzendkracht nog tegenkomen die na 78 weken een vast contract kreeg.

Al deze onzekerheid is bij wet vastgelegd. Flexwerkers worden dagelijks geslachtofferd ten gunste van de arbeiders met een zekere arbeidsplaats. Er is een duidelijke tweedeling ontstaan in de toch al niet zo homogene werkende klasse, die tussen vaste en losse krachten. De heftige competitie tussen flexwerkers om de 'gunst' van de uitzendbureau's en de inlenende bedrijven zorgt voor een verregaande individualisering binnen het geflexte deel van de werkende klasse.

Wij indentificeren ons niet meer met de werkplek en evenmin met onze collega's. We werken en pauseren steeds met andere mensen en dat bovendien in steeds andere bedrijven. Onze blijvende sociale contacten bestaan alleen nog buiten ons werk, in onze vrije tijd. Het zijn onze vriendinnen en vrienden van de straat, uit de buurt, de concertzaal, de kroeg, die ons tippen over leuke baantjes en redelijke uitzendbureau's. Met hen eten we in de pauzes en werken we af en toe samen. Omdat de huidige vakbeweging zich krampachtig vastklampt aan het 'vak' en geen eigen ideeën ontwikkelt over onze situatie, kan zij ons niet vertegenwoordigen.

Voorbereidingsgroep Flexwerk

PRECAIR FORUM

FLEXWERK · MIGRATIE · DE STAD

flexwerk - migratie -de stad
12 februari 2005
14.00 uur Plantage Doklaan 8-12, Amsterdam

Een dag van fora en workshops om de groeiende bestaansonzekerheid van het sociale leven in Nederland en daarbuiten onder de loep te nemen - we buigen ons over de veranderende aard van werk (flex/irregulier/part-time) en de uitkleding van de verzorgingsstaat, migratie en informele economieën, woonstrijd en nieuwe strategieën voor sociaal activisme in de stad.

Thema's die aan bod komen: flexibilisering, sociale uitsluiting, migratie en illegalisering, stedelijke vernieuwing en gentrification, tactieken voor het heroveren van de stad, organisatie voor EuroMayDay 2005 en het opeisen van sociale rechten op open burgerschap, huisvesting, inkomen en meer.

precarious work - migration - the city
12 February 2005
14.00 hrs. Plantage Doklaan 8-12, Amsterdam

A one-day series of forums and workshops examining the precarisation of everyday life within and beyond the Netherlands - intersecting the changing nature of work (flex/temp/contingent) and production (knowledge-based and immaterial), migration and informal economies, and new strategies for metropolitan struggles.

Issues include: flexibilisation, social exclusion, migration and illegalisation, urban regeneration and gentrification, tactics for re-appropriating the city, organising toward MayDay 2005 and demanding social rights to open citizenship, housing, income and more..

WE ARE THE ONLY ONES WHO CAN REPRESENT OURSELVES.

The article below is written as text accompanying the workshop Flexwork. AGA is involved in organizing it.

The current trade union movement is still oriented on the 'trade', the profession. We flexworkers, on the other hand, no longer exercise a profession, we no longer have a trade. Last autumn's trade union actions (i.e. in the Netherlands) have relied in great measure on traditional segments of the working class: dockworkers, public transport, construction… Flexworkers weren't visible in any of these actions as a recognizable part of the working class. Which is logical because we don't work in any fixed sector, we work in all of them, we hop from one to another. The union movement knows these changes of the labor market and of the working class. She does not, however, draw any conclusions from it which have consequences for the structure of its organization. The current trade union movement does not, as it were, consider us as 'workers' in the full sense of that word.

Starting from its orientation on the 'trade', the union fights mainly for the traditional privileges of the welfare state: fixed contracts, decent salaries, insurance, pensions. The key word is security. But the flexibilisation of work leads precisely to the opposite. Things the unions would fight for when they impact contract workers, they have to accept carelessly in the case of flexworkers, simply because their ' flex' status is a legal fact. Take the following as an example: when, in 2001, eco

nomic growth slowly grinded to a halt, the first that happened was companies stopped hiring people through job agencies, then those working through job agencies were sent home... After that workers with temp contracts heard they wouldn't be extended, and only after that forced layoffs were announced, layoffs, that is, of contract workers. Only at this point could we hear media speak of 'mass layoffs' and did trade union spokespeople start to use militant phrases like 'not a man [sic] out the door'. Nobody even mentioned what masses of people had already been forced to leave through the same doors. And these weren't mass-layoffs?

The flexibilisation of work was justified and considered necessary for maintaining certain privileges of the welfare state. The trade union, which today has really lost what revolutionary spirit it once had, could without any problem relate to this reasoning. So she agreed to the process of flexibilisation. But what advantages the welfare state offered, were only secured for workers who already have fixed, guaranteed contracts. In the mean time fired contract workers, young workers, and people pushed out of various benefit schemes (such as mothers who receive welfare) have come to the labour market as jobseekers. They are being recruited in 'flexed' job positions. And this is how young and old are being thrown around between companies, sectors and job agencies.

We are not allowed to work more than 26 weeks without a pay rise. Sometimes this makes us too 'expensive'. If the job agency or the company hiring us doesn't think of us as too expensive at that point, we can still work for 52 weeks more through the same agency. If at that point we don't get a fixed contract we have to start looking out for 'something else' (the glorious phrase of the flexworker), and for another job agency. We still have to meet that lucky flexworker who after 78 weeks got her fixed contract. All this insecurity is legally constructed. Flexworkers are sacrificed every day to the (supposed) benefit of contract workers. As a result, a clear division has been created within the working class between those with, and those without guarantees of job security. The intensive competition between flexworkers over jobs causes a far-reaching individualization within the flexed segment of the working class.

We no longer identify with the workplace (which one?) and neither do we identify with our co-workers. We work and take breaks with different people all the time, and in different companies too. Our remaining social relations exist mostly outside our work, in our free time. It is our friends from our street, our neighborhood, from concert halls, cafes and bars, who tell us about possible jobs and decent job agencies. With them, we eat during breaks when occasionally we work at the same place. Because the current trade union desperately keeps holding on to the 'trade' and does not develop any credible ideas about our situation, it cannot represent us.

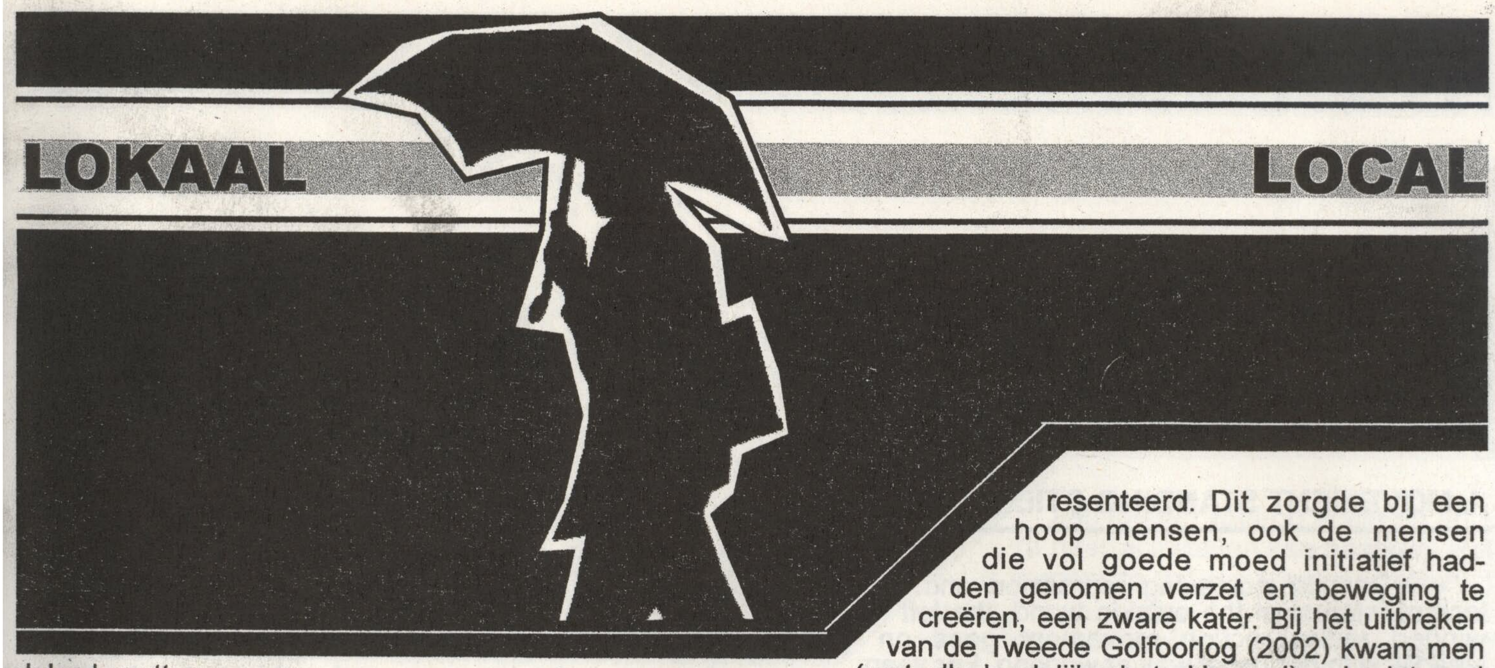
Working group Flexwork

HET STILSTAAN VAN EEN BEWEGING

Ondanks toenemende repressie en teven desinteresse van de buitenwereld, gaat de links -rad cale actiebeweging gestaag door met haar gebruike lijke werkwijze. Enerzijds zijn er al jarenlang manse die roepen dat het allemaal niets meer voorstelt en da de wereld rechts is ingehaald. Anderzijds blijve mensen hoopvol of krampachtig beweren dat er no steeds schot in de zaak zit en dat misschien ove enkele jaren weer meer mensen de straat opgaan or actie te voeren of dat we de wereld werkelijk aan he veranderen zijn. De wereld is zeker rechts ingehaalc individualisme en eigenbelang zijn sterkere krachten i het dagelijks leven geworden dan samenwerk ingsstructuren en solidariteit. Dat is ook de oorzaak van de moeizaamheid die de links-radicale actiebeweging ondervindt. Zo gaan er steeds meer stemmen op die het nut van "de straat opgaan" in de vorm van een demonstratie of een symbolische bezetting ter discussie stellen. Zij proberen deze discussie te sturen naa nieuwe initiatieven om te voorkomen dat we nog jaren lang aan een dood paard uit 1936 blijven trekken.

> "ZIJ PROBEREN DEZE DISCUSSIE TE STUREN NAAR NIEUWE INITIATIEVEN OM TE VOORKOMEN DAT WE NOG JARENLANG AAN EEN DOOD PAARD UIT 1936 BLIJVEN TREKKEN."

Het Autonoom Centrum heeft onlangs definitie besloten dat zij niet verder wil bewegen op een manie die volgens hen, en ook sommige anderen, erg achter haald is. Bovendien is deze manier, in plaats van pro gressief, juist erg conservatief in het hanteren va antieke actiemethoden en haar strijd voor het behou van sociaal-democratisch verworven rechten c beschermende wetten. Het A.C. heeft aldus haar werk wijze neergelegd, hopende dat meerdere mensen actiegroepen en collectieven hun voorbeeld zullen vol gen, om deze "beweging" niet langer uit te putten c zelfs belachelijk te maken voor de rest van de wereld maar eens goed na te denken. Want sinds er i Nederland een tendens is die meer en meer riekt naa "ieder voor zich en god voor ons allen" moet ook de actiebeweging met haar tijd meegaan en nieuwe mid

delen benutten.

Zo vinden ze zelfs dat men zou moeten proberen op onbekend terrein, in de wetenschappelijke en intellectuele hoek, de discussie en het denken te politiseren om zo een ander publiek te bereiken. (Zouden we niet juist moeten werken aan de kloof tussen de blanke, gemiddeld hoogopgeleide, middenklasse actiebeweging, en diegenen waarvoor wij altijd beweren op de bres te springen: laagopgeleiden uit de minder bedeelde sociale klasse? De mensen waar het voor opgenomen wordt zijn vaak onbekend met ons en wij met hen, en onze welwillendheid zou wel eens elitair over kunnen komen..., auteur)

Eigenlijk was volgens het A.C. de actiebeweging, met de kraakbeweging, in 1983 al gestorven, door toedoen van de vernieling van buurtcentra en hun zeer invloedrijke buurtstructuren; die plaats hebben gemaakt voor anonimiteit en individualisme. Daarna is het alleen nog maar bergafwaarts gegaan. De eurotop in Amsterdam (juni 1997) was erg beperkt; er werd voor de zoveelste keer hetzelfde kunstje getoond en had weinig bereik, in de afgelopen jaren bleef dit zich, internationaal, herhalen en daalde de opkomst langzaam. Dit was misschien in sommige gevallen ook te wijten aan het feit dat mensen totaal onvoorbereid ergens heen gingen, om zich daar aan te sluiten bij dagvullende vergaderingen die weinig tot geen resultaten bleken te hebben in de"verovering"van de top.

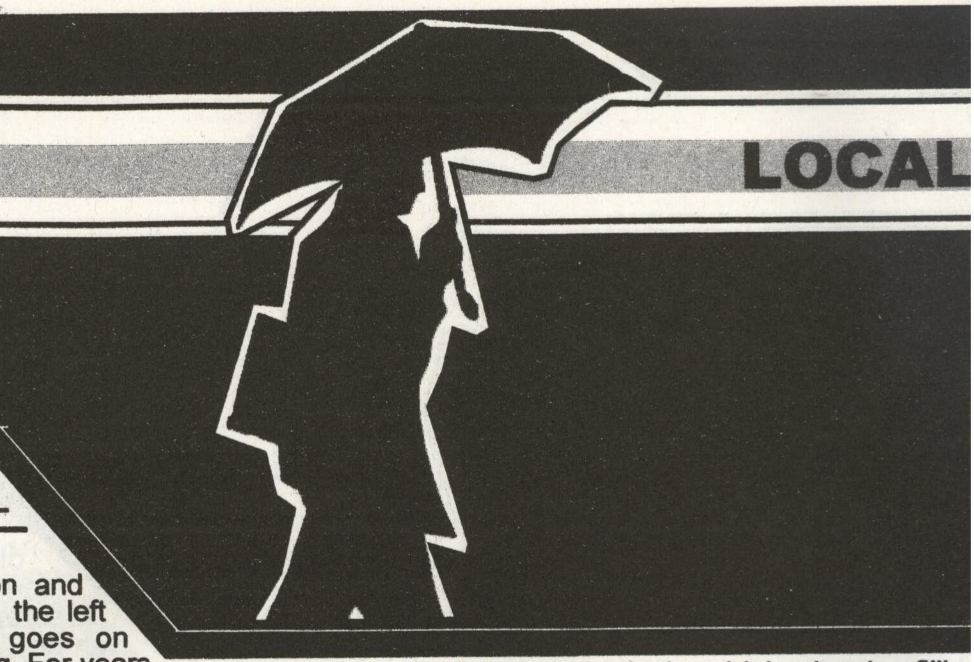
Bij de laatste top die in Nederland plaatsvond, in Groningen, (november 2004) voelden zij al niet meer de behoefte om er heen te gaan. Er werd geheel naar verwachting niets nieuws, maar zeker ook niets breder maatschappelijks gepresenteerd. Dit zorgde bij een hoop mensen, ook de mensen die vol goede moed initiatief hadden genomen verzet en beweging te creëren, een zware kater. Bij het uitbreken van de Tweede Golfoorlog (2002) kwam men (met alle landelijke betrokkenen!) ook niet veel verder dan het organiseren van een demonstratie. Daar kwamen, waarachtig, nog een heleboel mensen opdagen. Een jaar na de uitbraak van de oorlog, toen bleek dat er niets veranderd of tegengehouden was, wist men niet veel meer te verzinnen dan 'in vredesnaam' nog maar een keer te demonstreren.

Het A.C. zou graag zien dat mensen ook op andere wijze proberen verandering in de samenleving aan te brengen. De dagelijkse bezigheden kunnen al veel maatschappij kritischer worden benaderd: het omgaan met een baan of juist niet, je woonsituatie, voedselkeuze, het kiezen van een school. Het maken van bewuste keuzes voor je eigen leven maar ook voor en mèt andere mensen. Zo zouden we met die andere mensen, die nog wel bereid zijn vrijwilligerswerk te doen, die sectoren meer moeten politiseren. In dit soort omstandigheden heeft het A.C. zelfs meer dan eens samengewerkt met, bijvoorbeeld religieuze groepen. Dat is niet ideaal, maar ze geven aan ook niet echt gelukkig te worden van de samenwerking met een hoop links radicale groepen en hun onkunde of werkwijze. In het leggen van contacten met migranten en mensen uit andere sociale klassen kom je wel eens gebruiken tegen die niet de jouwe zijn, maar daar moet je je bij tijd en wijle wel overheen zetten als je streeft naar een vrijere samenleving, en dat wordt niet altijd gedaan.

Zelfkritiek is zware kost. Toch heeft het A.C. gelijk met hun kritiek op de statische en ouderwetse links-radicale beweging, die in veel opzichten de proporties van een tijdelijke, puberale subcultuur begint aan te nemen. Immers, de gemiddelde demonstratie bestaat hoofdzakelijk uit zeer jeugdig publiek uit de eigen "scene", dat zich beroept op ouderwetse leuzen, symboliek en uitvoering, vaak zonder veel kennis van de betekenis ervan, en is daarmee weinig aantrekkelijk voor anderen. Bovendien wordt er inderdaad door veel groepen wel een aanval gedaan op 'fascistische' gevaren, maar zonder zelf duidelijk naar voren te komen met het maken van een betere samenleving of het presenteren van duidelijke standpunten om zo een constructief traject op te zetten. Juist door het marginaliseren van het doel blijft een beweging eenzaam achter.

Toch hoopt het Autonoom Centrum als geen ander dat zij morgen plotseling weten hoe we verder moeten, en ze gewoon weer door kunnen gaan waar ze gebleven waren, maar dan op een manier die werkt; opdat de wereld ook echt verandert. **Sonya**

LOKAAL LOCAL

A MOVEMENT STANDING STILL

Despite increasing repression and lack of interest of the outside world, the left winged radical action movement goes on steadily with her usual way of working. For years now people are saying that the movement doesn't mean very much anymore and that the world was passed by the right winged opposition, on the other side people are hopefully or sometimes desperately claiming that we are still moving forward and, maybe in a couple of years, more people will come out on the streets. Indeed, the world was passed by by the right winged opposition; individualism and personal interest have become more important influences in daily life then sloidarity and collective networks, and that is the laboriousness of the radical left experience.

This is why there are more voices trying to start a discussion about the usefullness of going out on the streets, on a demonstration or symolic occupation. They are trying to come from a new direction with new initiatives, to prevent us from keeping on dragging a dead horse from 1936.

The Autonoom Centrum has recently made a definate desciion; they do not want to move on in a way, that is, according to them and also some others, very out of date, and also, instead of progressive, very conservative in maintaining antique action methods in its struggle for the preservation of social democratically obtained protective laws and rights. Therefore the A.C. has layed down its work, hopeing more people, action-groups and collectives will follow their example, to no longer exhaust this movement or even to make fools of ourselves, but to think very deeply.

Because since there is the atmosphere in Holland where everybody chooses and minds their own, then the radical left should keep up to date and use new forces. They even assert we should try to enter the scientific and intellectual scene and make a political issue of their thinking and discussions, to reach a more diverse public through them. (shouldn't we in fact work on the gap between the white middle-class, well educated action movement and those they pretend to defend: those lower educated from a lower social and economic class? The people defended are usually unknown with us and we with them, our well-willing could be interpretated elite...(author))

Really, the A.C. believes the actionmovement died in the 1980's, toghether with the squat movement, by destroying the, very influential, neighborhood network centers, who made way for anonymity and individualism; since then, the situation has only been going worse. The EU-summit in Amsterdam (June1997) was very partial, once again people played the same theatre and there was hardly any outreach. In the past years this has been repeated, internetionally, and the attendance slowly decreased. Partly, this was to blame on the fact that a lot of people went somewhere, completely unprepared and joined a day filling meetings, who had hardly any, to no result in "conquering the top". With the last one held in Holland (Groningen, november 2004), the A.C. did not even fee the need to go there. Completely as expected there was nothing new presented and especially nothing in a broader social aspect. (which gave a lot of people including the ones that tried to encourage movemen and resistance, a huge hangover). With the start of th second Golf war (2002) people did not come any fur ther (with all the nationally concerned ones) the organizing a demonstration, surprisingly a lot of peopl showed up, but when it had been a year since the out burst of the war, and nothing had been changed o stopped, all they could come up with, was 'for peac sake' organize another demonstration.

The A.C. would like to see people change soci ety in more divers aspects; in everyday life there can b a lot accomplished with critical choices. The dealin with a job, or not at all, the housing situation, choise o food, choice of school. The awareness of choices fo your own life, but also for and with others. We coul with those who are still prepared to do voluntary wor try to get those sectors politically aware. In these kin of situations the A.C. has worked together a lot wit other organisations, for example religious groups, thi isn't very ideal, but they say the working together wit of a lot of the radical left wasn't making them ver happy either because of their ignorance and methods While making contact with migrants or people fron other social classes you might find habits who aren yours, but you should just set that aside when fightin for a free world, wich is not being done a lot.

Self criticism is hard, but we have to agree with th critics of the A.C. on the static, old fashioned radical le winged movement, wich is taking proportions of a, tem porarily, adolescent subculture. After all, the averag demonstration mainly exists of a very young incrowd who refer to ancient slogans, symbols and performanc es (mostly without a lot of knowhow of the true mean ing of it). This isn't very attractive to others. Also, a lo of groups do attack fascist impulses but without step ping forward for creating a better society or presentin clear opinions and goals to build a constructive projec Really, by marginalising ones goal, a movemen remaines behind and desolate.

However, the A.C. hopes like nobody else tha tomorrow they know how to start, so they can move o where they'd stopped, but with effective methods, tha might really change the world.

by SONYA

DE STRIJD GAAT DOOR, MAAR HOE?

Het failliet van antifascisme en antiracisme of het zoeken naar nieuwe verhalen...

Het opnieuw opleven van allerlei racistische en fascistische ideeën en tendensen is tegenwoordig een van de meest besproken onderwerpen binnen radicaal links, en in de maatschappij in het algemeen. Er lijkt niet echt een goed antwoord op te zijn. Het is niet onze bedoeling om met dit artikel bepaalde antifa/antiragroepen aan te vallen. Wij van de Anarchistische Groep Amsterdam zien onszelf als een deel van de antifascistische en antiracistische beweging. In het volgende stuk willen we dan ook een kleine duit in het zakje doen om een discussie aan te zwengelen over hoe we om moeten gaan met deze racistische hetze.

De antifascistische en antiracistische strijd in Nederland lijkt wel een beetje tot een dieptepunt gedaald. De mensen die tijdenlang actief in deze clubs hebben meegedraaid lijken een beetje de weg kwijt. Het lijkt wel alsof ze geen enkel idee meer hebben hoe ze moeten reageren op de extreemrechtse partijtjes die aan de weg timmeren, fasjo's die op straat willen marcheren en nieuwe repressieve wetten en regels die door de regering worden aangenomen.

Voor het grootste deel ontbreekt het misschien wel aan ideeën waarop antifa en antira haar activiteiten kan baseren. Het is immers zo dat wanneer een collectief vanuit een bepaald idee, standpunt of misschien wel ideologie werkt, van daaruit ook veel gebeurtenissen en tendensen in de maatschappij kan bekritiseren en aanvallen. Een collectief wordt door deze ideeën en standpunten voor de 'buitenwereld' ook duidelijk herkenbaar en aanspreekbaar.

De verwarring en neergaande moraal bij deze groepen is voor een groot deel ook logisch als je kijkt naar wat er de laatste tijd allemaal is gebeurd. Natuurlijk staan deze gebeurtenissen helemaal niet los van een breder verhaal. Maar het is wel zo dat de shit opeens in een stroomversnelling is gekomen. Na Fortuyn werden al veel onderbuikgevoelens die eigenlijk niemand echt durfde uitspreken, opeens geaccepteerde meningen. Na de laatste gebeurtenissen lijkt het hek helemaal van de dam. Van alle kanten komt het racisme wederom de samenleving in. Alles wat decennia lang aanwezig was maar niet naar boven kwam, komt nu boven. Een nieuwe politieke partij 'Groep Wilders' neemt als 'antimoslimpartij' de eerste aanzetten tot een racistisch program. Bij andere 'reguliere' politieke partijen is nuance vaak even ver te zoeken. Deze partijen (PvdA, CDA, VVD, D66) zijn natuurlijk de ontwerpers van het racistische vluchtelingen- en integratiebeleid. Parlementariërs van links tot rechts pleiten voor een grote uitbreiding van de AIVD en justitiële bevoegdheden (repressie) als antwoord op de nieuw gerezen problemen in Nederland. Fasjo's, kaalkoppen met bomberjacks, zijn weer normaal in het straatbeeld in dorpen in Friesland en Brabant maar ook in steden als Leeuwarden, Alkmaar en Groningen. Ook zijn we recentelijk geconfronteerd met aanslagen op

moskeeën en kleuterscholen. De Nederlandse burger maakt steeds meer, grotendeels gevoed door de media, het onderscheid tussen goede en slechte moslims en goede en slechte buitenlanders.

De antifa- en antiragroepen zouden hiertegen sterk moeten ageren of in ieder geval op sommige dingen die gebeuren moeten reageren. Het blijft echter ijzingwekkend stil. Een duidelijk voorbeeld waren de protesten rond de in zijn geheel slap en initiatiefloos verlopen EU-top over integratie midden november in Groningen.

Binnen antira- en vooral antifagroepen valt vooral op dat ze graag weer een onderdeel willen worden van de samenleving en dat ze een bredere achterban willen creëren. Een erg belangrijk streven natuurlijk, maar de manier waarop zij dit willen bereiken is weer een beetje apart. Sommige antifa's zeggen namelijk dat het tegenwoordig verkeerd is om fasjo's van de straat af te trappen wanneer zij pogen te demonstreren. Ze zeggen dat het beter is dit op een ludieke manier aan te pakken omdat ze dan een betere uitstraling zouden krijgen en op die manier een breder publiek zouden bereiken.

Hier liggen dan al direct de problemen. Vaak ontbreekt het bij acties en demo's aan creativiteit. Maar een groter probleem is het gebrek aan ideeën en het uitdragen daarvan naar buiten toe. Het fascisme en racisme van tegenwoordig is een stuk gemener en geniepiger dan wat we de laatste 20 jaar gewend zijn. Tegenwoordig lopen de grootste gevaren niet meer met kale koppen in camouflagebroeken rond, maar fris geknipt in nette pakken (Nieuwrechts, Wilders). Of ze zitten hoog en droog in de tweede kamer (PvdA, VVD, enz.) en ontwerpen en voeren smerige regels en wetten door. Deze mensen zijn niet makkelijk van straat te slaan of in een hoek weg te zetten als extremisten. Hiervoor is een ander antwoord nodig.

Werken aan een nieuw antwoord

Het is dan ook een goed idee voor antifa- en antiragroepen om zich meer op de basis te concentreren. En zich met elkaar af te vragen waar ze nu eigenlijk staan, waar ze tegen zijn, wat mogelijke alternatieven zouden kunnen zijn en vooral hoe die bereikt kunnen worden. Ondertussen s het geduldig werken aan nieuwe verhalen (en niet meedoen aan het einde van de grote oude verhalen), structuren uitbouwen, draagvlak zoeken, tegenstellingen aanscherpen en vooral: veel sterker internationaal gaan organiseren.

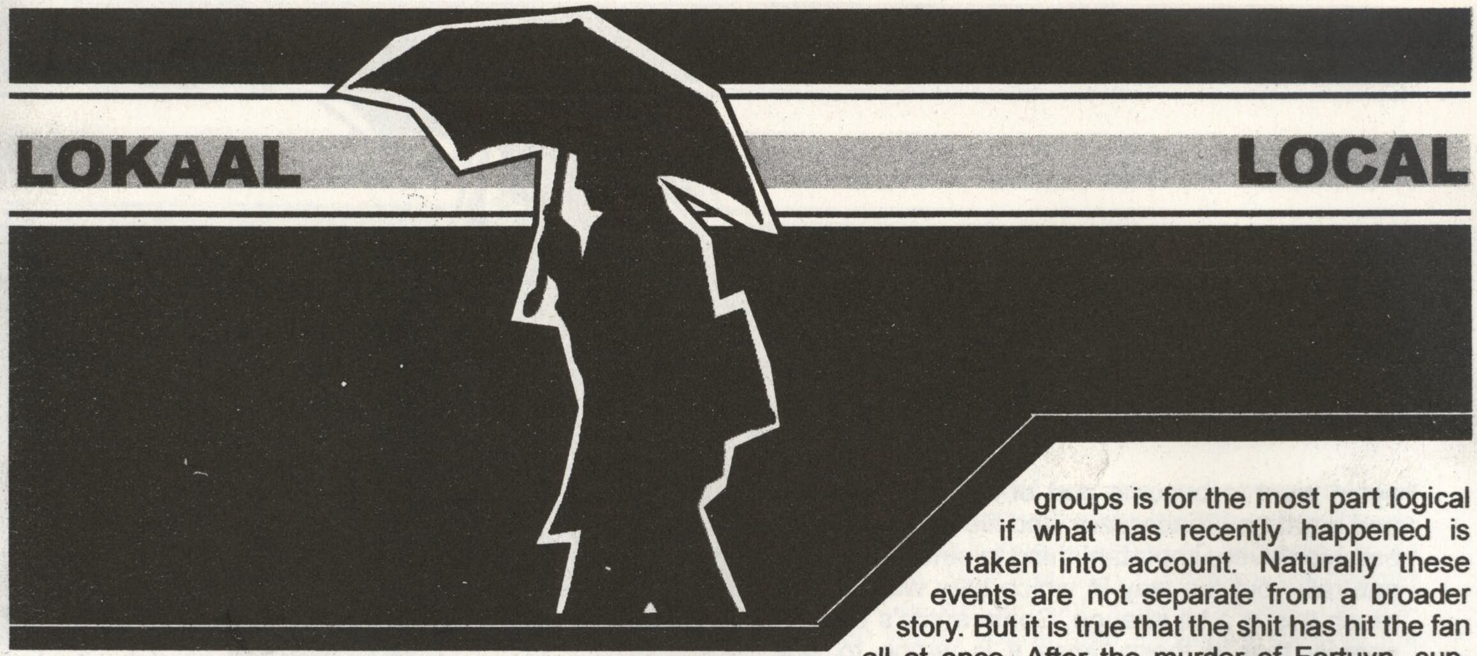
Ik denk dat het daarnaast erg belangrijk is om meer aan informatie te doen. Met een duidelijk antifascistisch en ook radicaal karakter. Vanuit deze overweging zouden mensen misschien naar scholen of jongerencentra kunnen gaan. Hun verhaal op een duidelijk te vertellen en op een niet saaie manier te brengen, maar met een beat: met muziek, film of van mijn part vechtsporttraining. Informatieavonden hoeven niet persé alleen in kraakkroegen en andere aan de 'scene' gerelateerde gelegenheden plaats te vinden. Misschien moeten we eerst onze buurmens eens vertellen over onze antifascistische strijd.

Op deze manier zijn antifascistische en antiracistische groepen weer aan de basis bezig om hun ideeën aan de mens te brengen. En dit is een tegengeluid waar tegenwoordig natuurlijk in alle hoeken van het land om wordt geschreeuwd. En juist omdat er zo om geschreeuwd wordt, zal er waarschijnlijk onder bepaalde groepen ook gehoor voor zijn. Zo kan er op een autonome manier gewerkt worden aan een geluid tegen de racistische hetze van dit moment. En wie weet hoeveel interessante ondogmatische lokale antifa-groepjes dat wel niet op kan leveren.

Wanneer er op deze manier weer een basis is gecreëerd voor antifascistische en antiracistische gedachtes en dus ook strijd, dan hoeft ook niemand meer moeilijk te doen als de voor iedereen duidelijk herkenbare kaalkop nazizwijnen willen marcheren. Die kunnen we dan heel gewoon van de straat af trappen. Want dan is er weer een basis die begrijpt wie er schopt en wie er geschopt wordt. Het gaat niet om wel of geen geweld. Het gaat om je boodschap, en als mensen je boodschap weer begrijpen zullen ze ook de acties snappen. De straten zijn van ons laat dat duidelijk zijn.

Waar het concluderend op neerkomt, is dat antifa- en antiragroepen weer duidelijke ideeën, standpunten en misschien wel ideologie moeten gaan formuleren. Om van daaruit naar de mensen en vooral jongeren toe te gaan. Om een basis te creëren om samen tegen het fascisme en racisme te vechten dat tegenwoordig weer overal wortel lijkt te schieten, zowel in net pak als met traditionele kale kop.

AG/

THE STRUGGLE GOES ON BUT HOW?

The bankruptcy of antifascism and antiracism or the search for new remedies.

The new revival of all sorts of racist and fascist ideas and tendencies is presently one of the most discussed subjects inside the radical left, and society in general and there doesn't seem to be a good answer. It is not our idea to attack specific antifa or antiracist groups with this article. We from the AGA see ourselves as a part these movements. In the following piece we want to contribute a little bit to the beginning of a discussion about how we should deal with the current racist witch hunt.

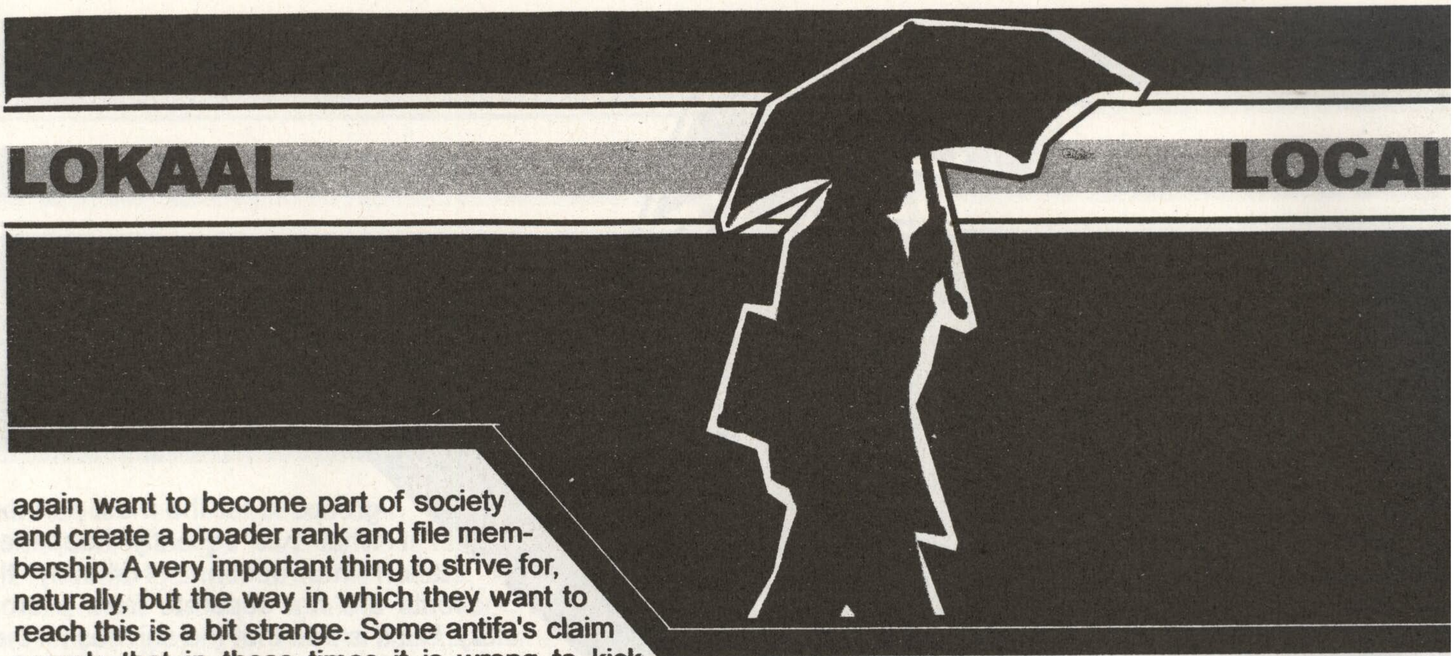

The antifascist and antiracist struggle in Nederland seems to have descended to its lowest point The people that are long active in these clubs seem to have lost the way. It seems as if they don't have a single idea how they should react to the workings of extreme right parties, i.e. fasho's that want to march on the streets, and introduce new repressive laws and rules that are taken up by the government.

For the most part it possibly misses a idea that antifa's and antiracist's can base there activities on. It is always so that when a collective works from out of a defined idea, stand point, or maybe ideology, many events and tendencies in the society can be criticized and attacked. A collective becomes, through these ideas and stand points, clearly recognizable and reachable for the outside world.

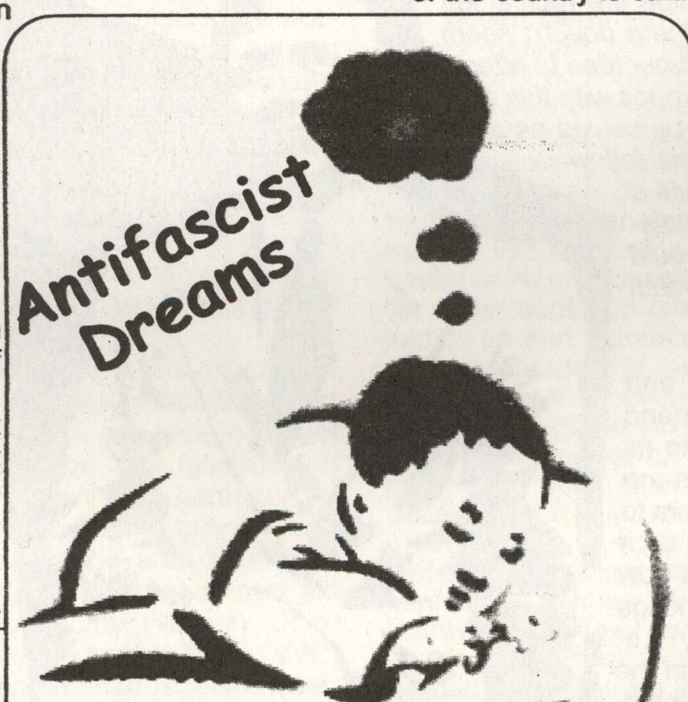
The confused and declining morale within these groups is for the most part logical if what has recently happened is taken into account. Naturally these events are not separate from a broader story. But it is true that the shit has hit the fan all at once. After the murder of Fortuyn, suppressed feelings that actually nobody really dared to talk about, all at once became accepted opinions. After the most recent event (murder of Van Gogh) it seems the flood gates are open. Once more from every side racism comes into society. Everything that for tens of years was present but wasn't in the open came into the open. A new political party "Groep Wilders" declared, as a part of their program, themselves the "anti-muslim party" and took their first step as racists. With the "regular" political parties is the nuance as inviting. These parties (PVDA, CDA, VVD, D66) are naturally the designers of the refugee and integration party. Parliament member from left to right plead for a big expansion of the AIVD and judicial authority as an answer to the new rising problems of Nederland. Fasho's bald heads with bomber jackets are again common sights in the streets of Friesland and Brabant but also in cities like Leeuwarden, Alkmaar, and Groningen. Also we were recently confronted with attacks on mosques and kindergartens. And a big part of Dutch citizens, being heavily influenced by the media, distinguish between good and bad muslims and good and bad foreigners.

The antifa and antiracist groups should act strongly against these facts or in any case react. It stays however horrifyingly quite. A clear example of protests, on the whole, continuing sleepily and without much initiative was the EU about integration in November in Groningen. For antifa and antiracist groups is it clear internally that they

again want to become part of society and create a broader rank and file membership. A very important thing to strive for, naturally, but the way in which they want to reach this is a bit strange. Some antifa's claim namely that in these times it is wrong to kick nazis off the street when they attempt to demonstrate. They say it is better to do this in a ludiek way because it creates a better image and reaches a broader public.

Here, already, is where the problems lay. Often demonstrations and actions lack creativity but a even bigger problem is the lack of ideas and bringing them to the outside. Present day fascism and racism is meaner and slyer than what we are used to in the last 20 years. Today the biggest dangers walk around with slick hair cuts and dapper suits not with bald heads and camopants. Or they sit high and dry in the tweede kammer (PVDA, CDA, VVD) and design and pursue a policy of shitty rules and laws. Those people are not easy to kick off the street or set in a corner as extremists. For this another answer is needed

<u>Working on a new answer</u>

It is then also a good idea for antifa and antiracist groups to work on coming together with each other to wonder where they actually now stand, what they are against, what possible alternatives there can be and especially how they can be reached. Meanwhile patiently working together on new ideas (and not working together on the end of the big old ideas), expanding structures, looking for broader support, sharpening contrasts, and especially much stronger international organizing. It is also important to focus on more on information with a clear radical and antifascist character. With this to consider maybe people can go schools or youth centers. To tell their story clearly and not in a boring way, but with a beat: with music film or even martial arts trainin Information night don't per se have to be only in squ bars or other scene related places. Maybe we shou first tell our neighbors about our antifascist struggle.

In this way antifa and antiracist groups a again busy to bring their ideas to the people. This is t sound of opposition in these days where every corn of the country is calling for the opposite. Also becaus there is so much screaming f right wing ideas its possible th certain groups have there ea open for the opposite. And wh knows how much intere undogmatic antifa groups ca generate.

When a basis is aga created for antiracist a antifascist thoughts and th also struggle, then nobody w think twice about what to when nazi pigs want to marc Then we can again in a norm way kick them off the stree Because then there is again understanding of who is getti kicked and who is giving th kicking. It doesn't have to with violence or not it has to with your message, and if pe ple understand your messag then they will also understa your actions. The streets a ours let that be clear.

The conclusion comes to the fact that antifa a antiracist groups should again formulate clear idea stand points and maybe a ideology. From there go the people and especially the young people. Around basis to fight together racism and fascism which these days have their roots everywhere from clean c businessmen in suits and to bald headed skinheads.

AG

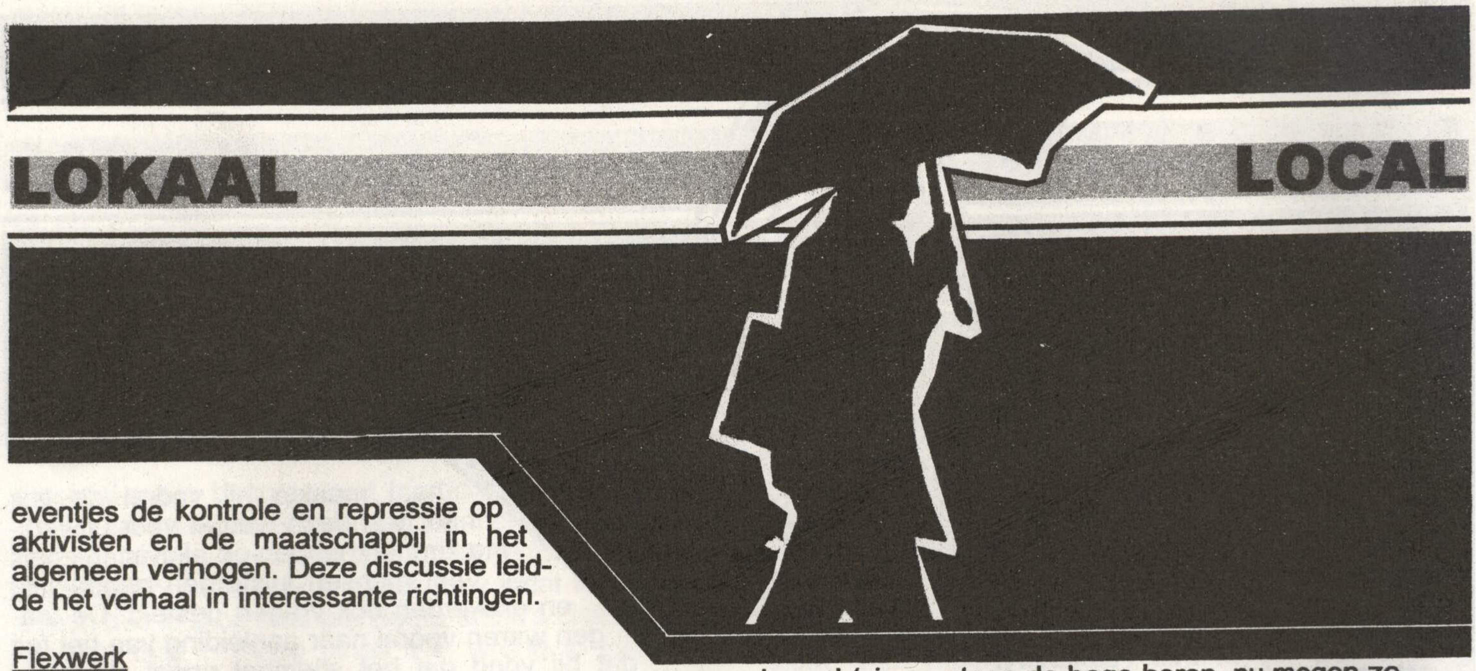
11 SEPTEMBER: FEESTELIJKE OPENING VAN EEN NIEUW JAAR ANARCHISTISCHE BIBLIOTHEEK

Al vroeg, heel vroeg, waren wij van de Anarchistische Groep Amsterdam op de Binnenpret aanwezig. Eerst natuurlijk koffie drinken en dan beginnen met het voorbereidende werk. Want achter zo'n dag schuilt nog veel werk. Zo moest er een reusachtige tent worden opgezet, hapjes en drankjes geregeld, versieringen aangebracht en dergelijke. Precies op tijd kregen we alles klaar en kon de dag beginnen.

Het publiek druppelde langzaam binnen. Op het moment dat Dick Gevers met zijn presentatie begon waren er zo ongeveer 25 mensen op de binnenpret aanwezig om de dag mee te maken. Het was heerlijk weer en dat stemde de gemoederen goed. Dick Gevers deed een presentatie over 'God en de Staat' van Michael Bakoenin dat hij in een nieuwe Nederlandse versie heeft vertaald. Hij vertelde een mooi verhaal over de filosofische en sociale wortels van het anarchisme van Bakoenin en over het leven van deze anarchist. Ook vertelde hij over zichzelf, hoe hij bijvoorbeeld voor het eerst met 'God en de Staat' in aanraking is gekomen en welke indruk dit op hem heeft achtergelaten. Door deze verschillende invalshoeken en het enthousiasme van Dick Gevers was dit een mooie en interessante opening van de dag.

De kop was er af en de dag werd razendsnel, we wilden graag op schema blijven, vervolgd door een informatief verhaal van bureau Jansen en Janssen. Een medewerker van Jansen en Jansen vertelde over nieuwe wetten die na aanleiding van de zogenaamde terreur dreiging worden ingevoerd. In zijn verhaal maakte hij vooral de link naar wat deze wetten voor uitwerking kunnen hebben op aktivisten zoals wij. Veel mensen luisterden aandachtig en er werden ook vragen gesteld. De vragen waren vooral naar aanleiding van het feit dat hij vond dat het allemaal nogal mee zou vallen voor ons en dat we geen samenzwering moesten gaan bedenken. Het publiek vond dat er inderdaad geen sprake was van een samenzwering. Maar dat het toch duidelijk was dat de wetten- en regelmakers een dubbele agenda hebben. En dat ze onder het mom van terrorismebestrijding direkt maar

eventjes de kontrole en repressie op aktivisten en de maatschappij in het algemeen verhogen. Deze discussie leidde het verhaal in interessante richtingen.

Flexwerk

Vervolgens hadden Herre van de Anarchistische Groep en Merijn - een van de makers van het blad de Flexmens - iets voorbereid over precaire arbeid, het zogenaamde flexwerk. Merijn betoogde dat de huidige afbraak van de welvaartsstaat niet op zichzelf staat. Deze afbraak is al veel langer bezig. Het maakt onderdeel uit van een proces waar de welvaartsstaat wordt geflexibiliseerd. Er ontstaat door de kenniseconomie een nieuwe middenklasse, die het relatief goed heeft. Daaromheen zitten gefragmenteerd verschillende groepen werkers: migranten, flexwerkers, uitzendkrachten, werklozen. Waar de globalisering in de jaren 90 misschien nog betekende dat de Derde Wereld economieën dichterbij kwamen, staat het begin van de 21ste eeuw in het teken van het creëren van een stukje Derde Wereld om de hoek. De flexibilisering van de arbeid, inperking van sociale huisvesting, die in ieder geval al duurder wordt, en andere rigoreuze maatregelen die dit kabinet neemt, moeten hier voor zorgen.

Herre vulde daarop aan dat de huidige mibilisatie van de vakcentrales tegen het kabinetsbeleid vooral gericht is op de 'traditionele arbeidersklasse'. De generatie flexwerkers, uitzendkrachten ... komen nauwelijks ter sprake. Toch is dit een segment van de arbeidersklasse, dat de komende jaren zal groeien en dat binnen het geglobaliseerde kapitalisme een duidelijke functie vervuld: de concurrentie met de Derde Wereld economieën, die steeds 'dichterbij' komen. Vanuit de anarchistische beweging en de linksradicale in het algmeneen, zou hierover nagedacht en gepraat moeten worden, om te beslissen hoe wij de komende tijd gaan meedoen aan die acties. Veel aanwezigen konden zich hier wel in vinden. Na enige discussie werd geconcludeerd, dat het toch nog niet zo eenvoudig is om te bedenken hoe wij ons met deze sociale strijd gaan engageren.

Toen was het tijd voor soep en brood. De mensen van de MKZ waren zo vriendelijk geweest om zo tegen de avond voor de nu ongeveer 35/40 aanwezige bezoekers wat lekkere dingen te maken. Na het eten was het woord aan Nico van Apeldoorn. Nico is al jarenlang een bekende anarchistische dichter in Amsterdam en ver daar buiten. Hij bracht het publiek, terwijl de zon langzaam achter de huizen verdween in een klein uur lang een aantal prachtige gedichten. Het hoogtepunt was waarschijnlijk zijn gedicht 'De hoge heren' (zie ze staan de hoge heren, nu mogen ze regeren maar straks verzuipen ze in hun bloed) dat hij opdroeg aan 'hoge heer' mevrouw Verdonk.

Tot slot was er de film 'La raison du plusfort', die over stadsvernieuwing en de verhouding tussen arm en rijk in Belgische en Franse steden gaat. De film was een prachtige realistische analyse over onrecht en uitsluiting. Ondanks dat de film nogal een heftige en een beetje depressieve uitwerking had op veel mensen, kon achteraf onder het genot van een aantal biertjes door de mensen van AGA en wat andere nazitters gesteld worden dat het een zeer gezellige en dus geslaagde dag was geweest. Volgend jaar dus weer een feestelijke opening van vast weer een nieuw jaar anarchistische bibliotheek.

AGA

DE VLIEGER STRUIKELT OVER RAFFLE'S

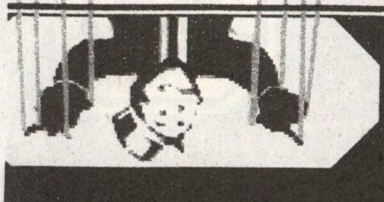
Vastgoedmagnaat Erik de Vlieger is recentelijk in opspraak geraakt door de arrestatie van Harm P. de topman van zijn vliegtuigmaatschappij Exel Aviation. De Vlieger is zelf ook drie dagen op het politiebureau vastgehouden voor ondervraging. Wat er precies aan de hand is, is onduidelijk. Het lijkt er echter op dat beide worden verdacht van bedreiging van de eigenaar van Raffle's Grand Café aan het Kleine Gartmanplantsoen. Deze eigenaar heet Alberto Fernandez, een oude bekende van AGA.

De lezers die AGA vanaf het begin gevolgd hebben, weten dat wij eind 2000 ontstaan zijn uit een conflict dat één van onze vrienden had met Alberto Fernandez. Tot halverwege 2001 hebben wij diverse acties ondernomen tegen zijn restaurant. Onze vriend had een tijdje voor hem gewerkt en had niet uitbetaald gekregen.

Als we de kranten mogen geloven hebben topman Harm P. en Erik de Vlieger in dezelfde periode of vlak daarna Alberto Fernandez bedreigd. Erik de Vlieger wilde met Willem Endstra het pand van Fernandez kopen om er een horecatent in te runnen. Fernandez had daar geen oren naar. Ook wij hadden de nodige moeite dit mannetje te overtuigen. Uiteindelijk hebben we slechts iets meer dan de helft van het achterstallig loon gekregen en bloedden onze activiteiten rondom Raffle's en de persoon Fernandez doodt.

AGA

THUIS BLIJVEN OF GAAN

De G8 top in Schotland 6-8 Juli

Jawel een G8-top* binnen handbereik, in deze (voor ons dan) kleinere wereld bijna om de hoek. Ik ben altijd nogal kritisch geweest over tophoppen, maar nu krijg ik zelf ook wel een beetje een warm gevoel van binnen. Als je zo het een en ander hoort dan kun je cocncluderen dat het wel eens een gigantische bende kan gaan worden daar in het hoge noorden van Schotland. Eén van de voornaamste redenen dat ik overweeg te gaan, is dat het sympathieke anti-autoritaire platform Dissent in heel Europa en daar buiten een gigantische mobilisatie aan het opzetten is. Het roept locale grassroots activisten van allerlei pluimage op om naar Gleneagle in Schotland te komen. Dissent is een autonoom netwerk van activisten met een achtergrond in kraken, Reclaim the Streets en Earth First en, belangrijker, een duidelijke anti-autoritaire houding heeft, dus geen partij politiek gebazel en halfslachtige lobby pogingen van de gemiddelde NGO's. Kortom, terug naar de basis van directe acties en geen compromissen. Het is opgericht op de jaarlijkse Earth First bijeenkomst in Engeland, waar werd besloten om zich op een basisdemocratische manier te organiseren. Als handvest zijn de People's Global Action richtlijnen aangenomen.

Zij hebben een goede website opgezet met veel praktische informatie en achtergrondartikelen. Er is een veelvoud aan flyers, posters en brochures verspreid en door heel Groot-Brittannië worden workshops, trainingen voor activisten en infobijeenkomsten georganiseerd.

Voor 6 juli roept Dissent op tot een internationale actiedag, zodat er over de hele wereld losse acties worden uitgevoerd tegen de vertegenwoordigers van het kapitalisme en de vernietigende Noord-Zuidverhoudingen. Dus als je thuis blijft, valt er zeker wat te doen. Wees dan niet passief en ga niet lopen wachten tot iemand wat gaat organiseren, maar neem het heft in eigen handen. In Amsterdam zijn immers bijna alle grote Multinationals vertegenwoordigd.
Het hoeft niet groot en massaal een kleine prikactie kan al zeer effectief zijn. Met het oog op de repressie die ongetwijfeld zal plaatsvinden in Schotland, is het ook handig om jezelf alvast te informeren waar de Britse ambassade is te vinden. Tijdens de G8-top in Genua zijn er meerdere acties bij het Italiaanse consulaat geweest, waaronder een demonstratie van 300 mensen en verfbommen die de gevel opsierden. Als klap op de vuurpijl werd het na twee weken ook nog eens bezet door 50 actievoerders om de vrijlating van de arrestanten in Genua te eisen.

In Nederland begint al het een en ander rond de Schotse G8-top georganiseerd te worden. Zo zal er in april een info/benefietavond in Vrankrijk (Amsterdam) zijn en wordt er gewerkt aan een infotourtje. Op 18 februari zal er een nieuw globaliseringscafé bij XminY Solidariteitsfonds van start gaan, waar meer informatie te krijgen is. In je linkse boekhandel kunt je ondertussen alvast het interessante tijdschrift Days of Dissent verkrijgen (á 3,50 euro) met verhalen van de verschillende pogingen om dergelijke toppen te bestormen.

Meer info op www.dissent.org.uk en www.globalinfo.org

"Not a moment of silence for our dead comrades... But a whole lifetime of struggle!"

* De G8 zijn de 8 rijkste landen van de wereld, en zullen worden vertegenwoordigd door o.a. de staatshoofden van die landen (klootzakken dus).

NEWS

January 27, Algeria - Disillusioned youths are rioting with increasing frequency across Algeria. Youths have burned and looted public buildings and set up road blocks in towns across the oil-rich North African country almost daily over the past month. They are protesting over a rise in the cost of living and a lack of housing and jobs. "Youths are striking back and unless the government wakes up and helps the poor and disillusioned, riots will spread," Malek Serrai, head of think-tank Algeria International Consult, said on Thursday.Anti-riot police have intervened in a dozen towns in recent weeks often using batons, tear gas and water cannon to disperse crowds. Dozens of people, including police, have been injured. "The street has become the last way to get heard," said Mahmoud Belhimer, editor and professor at Algiers University.

January 23, Mbabane (Swaziland) - Riot police fired teargas and used water cannons to disperse a protest rally in Swaziland on Saturday, witnesses said, in what a union leader called a government show of force ahead of a general strike next week. One witness said protesters, marching to commemorate the killing by police of a woman during a strike in 1996, responded by chanting political slogans and throwing stones, damaging a police car. Swaziland has been an absolute monarchy since 1973 when Mswati's father King Sobhuza tore up the kingdom's constitution. Mswati ordered in 1996 that a new constitution be written, but progress had been slow in a process led by the king's brothers.

January 22, Bern (Switzerland) - At least 74 people were arrested during the anti-WEF Davos demos. The protests gathered more than 1.000 people, according to local police.

January 20, Washington D.C. (USA) - Late in the night approximately 200 people went on a torch-lit march through the Adams Morgan neighborhood in what appeared to be an attempt to reach the nearby Inaugural Ball at the Washington Hilton. Chanting "Bring the War Home" and the other antiwar slogans, protestors sent rocks through the windows of Citibank, Riggs Bank, KFC, Mcdonalds, and a police station. One of the police cruisers tailing the march also had a rock break its windshield. As the march passed a Starbucks, a large banner was dropped from the building reading, "From DC to Iraq, With Occupation Comes Resistance" accompanied by the sound of fireworks. Other protestors spray-painted slogans and barricaded streets with newspaper boxes and dumpsters. By the time the march got into the vicinity of the Hilton, a large contingent of riot cops had shown up. People panicked with the majority of the march escaping through alleys. There were some scuffles, in which the police used pepper spray to gain the upper hand. There is one report of a participant receiving a broken nose. Around 70 people were arrested and forced to kneel handcuffed in the snow with below freezing temperatures for 2 hours, being told by police that "this is there punishment". There are also reports of people being pepper-sprayed while handcuffed. Everyone was charged with parading without a permit and a few minors were charged with breaking curfew. It appears that everyone got out of jail pretty quickly. The Washington post and police estimate $15,000 of property damage was done to corporate and police property.

January 13, Savannah, GA (USA) - A mechanic with nine years in the Army, including a role in the assault on Baghdad, has refused to return to Iraq, claiming "you just don't know how bad it is." Sgt. Kevin Benderman, 40, said he became morally opposed to war after seeing it firsthand during his first Iraq tour. Now he faces a possible court-martial after failing to deploy. He is seeking conscientious objector status. He is one of more than 5,500 troops who have deserted since the war in Iraq began

January 10, Amsterdam (Netherlands) - Out of solidarity with the accused protesters who were arrested at the Eurotop in Thessaloniki Greece the Greek tourist bureau was attacked with paint bombs and pasted with posters explaining the action that was claimed by the "zwarte olijven".

December 23, Barcelona (Spain) - five to ten thousand people demonstrated against the murder of Roger a local activist killed by a nazi a few days earlier. The nazi was set free after 15 days. After the finish of the first peaceful demonstration, there was fighting with the police, barricades and banks were burned.

December, Oaxaca (Mexico) indiginous anarchists a.k.a. Magonists (CIPO-RFM) faced increasing repression in mexico such as assalts, evictions and arrests. check www.nodo50.org/cipo for more information

news from the international social war

nieuws van de internationale sociale oorlog

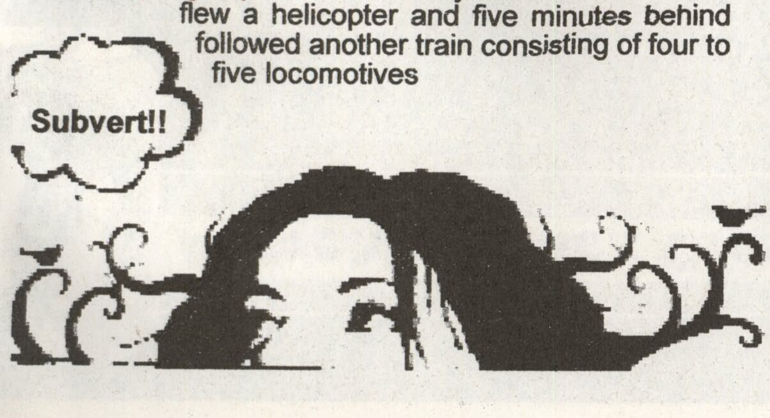
November 5, Raleigh, NC- An anarchist demonstration in downtown Raleigh reclaimed the streets and trashed the Republic Party headquarters. Three people were arrested and are facing charges

November 8, Amsterdam (Netherlands) - The French consulate was attack with paint bombs and had its windows broken out of anger at the death of anti-nuclear activist Sebastian who was killed blocking a train carrying nuclear material to germany

November 7, Nijmegen (Netherlands) - the French consulate in Nijmegen was attacked with red paintbombs in response to the horrible death of an anti-nuclear activist and the injury of others in France earlier that day. The following slogans were painted on the building: "Assasin" and "Kertransport gaat over lijken" (nuclear transport over dead bodies). Also the locks were glued. The release to indymedia said "We are angry and sad. We do not believe that this could have been an accident. If it was then apparantly the French government shows no interest in preventing derailment or any other 'accident' with transport of nuclear cargo that could seriously endanger health and life of it's citizens and this is evenly despisable. Resistance will not stop until all nuclear technology is abandoned.

In solidarity,
some anonymous activists"

November 7, (France) - Anti-nuclear activist Sebastion was killed by waste train in France after a train cut off at least one of his legs when it drove over him. Some reports said both legs were cut off. Police say he died on the way to hospital. The activist had chained himself to the rails to try to stop the train heading for the north German village of Gorleben with 12 Castor caskets of German waste that has been processed at the French plutonium factory in La Hague, Normandy. A few hours after the accident - some activists are calling it murder - in Lorraine the train was reported to be running at extremely high speed in Germany. Ten minutes ahead flew a helicopter and five minutes behind followed another train consisting of four to five locomotives

<u>Series of actions in Burgos Spain</u>

From the release to Palabras de Guerra

"The following actions have been done in the village of Burgos in solidarity with our comrades locked in the extermination centers of democracy, also knowned as prisons. And, as the best way of showing our solidarity is to continue the struggle towards freedom and inflame the social war, here is our small contribution.

September-The italian vice-consulate in Burgos is attacked with stones in solidarity with all emprisioned comrades in Italy and with the ones arrested on the "Cervantes Operation". A few days later the same place is attacked again with paint bombs. On the 15 before the speculation and the wild "progress", some molotov coctails are thrown to a crane that was destroying a natural ecosystem area in the "El Castillo" popular neighbourhood. The machine got totally burned, and after this action the works were cancelled by the León and Castilla Supreme Court, to avoid future actions of this kind. With direct action we could get what marchings and signatures didn't.

October 12 - Two banks are attacked with stones in solidarity with the comrades arrested two weeks before in L'Hospitalet and Cornellá (Barcelona).

November 25 - All banks in a central street in Burgos downtown are attacked with stones in solidarity with the anarchist prisoners in Spain, Italy, Greece and Germany.

December 16 - three banks in a Burgos popular neighbourhood are attacked with paint bombs in solidarity with the anarchist prisoners and the prisoners of Action Directe. On31 Another three banks are attacked in the same way in Burgos downtown.

January 1- More than 150 banks and State/Capital instituions profitting with earth, human and animal exploitation have their locks sealed. 2nd January A bank is attacked with stones in Burgos suburbia in solidarity with all our comrades in prison. 11th - In solidarity with our imprisoned comrades and over all as a vengeance for the murder in prison of our comrade Xose Tarrio, molotov coctails are trown to the Burgos Penitenciary Vigilance Court, setting the building on fire."